

tionsanstalt får fremstillet en kopi af et bestemt værk. Det foreslås, at dette udtrykkeligt skal fremgå af lovteksten, jf. ordene »eller lade fremstille« i forslaget til § 12, stk. 1.

Det bemærkes, at det – ligesom efter den gældende lov – er bestilleren, der efter en forudgående, individuel anmodning skal have taget initiativ til kopieringen, ligesom bestemmelsens krav om privat brug skal bedømmes efter bestillerens forhold. Eksemplarfremstillingen falder uden for rammerne af forslagens § 12, stk. 1, såfremt benyttelsen af en udenforstående fx sker efter dennes annoncering, eller hvis den udenforstående på anden måde har fremkaldt bestillingen. Det er imidlertid ikke efter forslaget til § 12, stk. 1, en forudsætning for at lade andre foretage kopieringen, at bestilleren selv er i besiddelse af det eksemplar, der danner grundlag for eksemplarfremstillingen.

Forslaget til § 12, stk. 1, 2. pkt., hvorefter de til privat brug fremstillede eksemplarer ikke må udnyttes på anden måde, svarer til den gældende lovs § 11, stk. 1. At de eksemplarer, der fremstilles til privat brug, ikke må udnyttes på anden måde, betyder bl.a., at en kopi ikke må spredes uden for den private kreds, og at en kopi ikke må bruges ved offentlig fremførelse. Fx må en privatkopi af et fonogram ikke benyttes ved musikfremførelse i restauranter o.lign., ligesom der ikke må anvendes fotokopierede noder ved koncerter, der har karakter af en offentlig fremførelse.

Det bemærkes, at lovforslagets § 12, stk. 2, i en række tilfælde forbyder eksemplarfremstilling til privat brug efter stk. 1, ligesom forslaget til § 12, stk. 3, indeholder en række undtagelser fra adgangen til at benytte fremmed medhjælp, jf. bemærkningerne nedenfor til disse bestemmelser. Om brug af teknisk kopieringsudstyr, der stilles til rådighed for almenheden, henvises til bemærkningerne til stk. 4.

Til stk. 2

Forslaget til § 12, stk. 2, nr. 1-3, svarer med en enkelt redaktionel ændring til § 11, stk. 2, i den gældende ophavsretslov, således som bestemmelsen blev affattet ved lovændringen i 1989. Den redaktionelle ændring består i, at ordet »maskinlæsbar« i § 12, stk. 2, nr. 3, om forbud mod kopiering til privat brug af edbprogrammer er erstattet med ordet »digitaliseret«, som er mere i overensstemmelse med nu anvendt terminologi.

Forslaget til § 12, stk. 2, nr. 4, om forbud mod privatbrugskopiering af andre værker end edb-programmer i digital form er nyt.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger har Dansk Forfatterforening og Dansk Journalistfor-

bund stillet forslag om, at forbudet i den gældende lovs § 11, stk. 2, nr. 3, mod eksemplarfremstilling til privat brug af edb-programmer udvides til at gælde for alle typer af værker i digitaliseret form.

Efter Kulturministeriets opfattelse indebærer den nye digitale teknologi så betydelige og aktuelle muligheder for hurtig reproduktion i høj kvalitet også af andre typer af værker end edb-programmer, at det forekommer velbegrundet at udvide den gældende bestemmelse om forbud mod at kopiere edb-programmer til privat brug til at omfatte alle typer af værker i digitaliseret form. I overensstemmelse hermed foreslås det i § 12, stk. 2, nr. 4, at der skal gælde et generelt forbud mod i digital form at fremstille eksemplarer til privat brug, når eksemplarfremstillingen sker på grundlag af en gengivelse af værket i digitaliseret form.

Det i februar 1994 fremlagte lovforslag indeholdt i § 12, stk. 2, nr. 3, et mere vidtgående kopieringsforbud, der også omfattede kopiering fra digital til analog form og omvendt. Under lovbehandlingen blev det fra flere sider anført, at kopieringsforbudet ikke burde ramme fx udprintning af tekster fra en digital base og indscanning af værker i en sådan.

I overensstemmelse med de fremførte synspunkter er forslaget til § 12, stk. 2, nr. 4, i nærværende lovforslag udformet således, at kopieringsforbudet kun rammer kopiering fra digital til digital form.

Forslaget til stk. 2, nr. 4, skal i øvrigt ses i sammenhæng med lovforslagets § 36, stk. 2, hvor der – i lighed med hvad der gælder for edb-programmer – gives den, der har ret til at benytte et værk i digitaliseret form, en vis begrænset ret til en sådan eksemplarfremstilling, som er nødvendig for, at erhververen kan benytte værket efter dets formål.

Ophavsretsudvalget har i betænkning nr. 1063/1986 foreslået en bestemmelse, hvorefter det ikke skulle være tilladt at fremstille et eksemplar til privat brug af et filmværk, hvis det sker direkte fra et eksemplar, som her i landet alene er beregnet til offentlig fremførelse. Der er især tænkt på biograffilm, som normalt alene befinder sig i biografernes operatørrum eller i tv-selskabernes tekniske afviklingsrum. Spørgsmålet har været drøftet under de nordiske forhandlinger. Der har her været enighed om, at der ikke synes at være påvist et tilstrækkeligt behov for en særregel om kopiering af sådanne biograffilm. Kulturministeriet finder på denne baggrund ikke, at udvalgets forslag bør fremmes.

Til stk. 3

Forslaget til stk. 3, nr. 3 og 4, om forbud mod at benytte fremmed medhjælp ved fremstilling af eks-